VII Czwartek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mk* 9,41-50): Kto wam poda kubek wody do picia, dlatego że należycie do Chrystusa, zaprawdę, powiadam wam, nie utraci swojej nagrody. Kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą, temu byłoby lepiej uwiązać kamień młyński u szyi i wrzucić go w morze. Jeśli twoja ręka jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie ułomnym wejść do życia wiecznego, niż z dwiema rękami pójść do piekła w ogień nieugaszony. I jeśli twoja noga jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie, chromym wejść do życia, niż z dwiema nogami być wrzuconym do piekła. Jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je; lepiej jest dla ciebie jednookim wejść do królestwa Bożego, niż z dwojgiem oczu być wrzuconym do piekła, gdzie robak ich nie umiera i ogień nie gaśnie. Bo każdy ogniem będzie posolony. Dobra jest sól; lecz jeśli sól smak utraci, czymże ją przyprawicie? Miejcie sól w sobie i zachowujcie pokój między sobą!».

«Kto wam poda kubek wody do picia, dlatego ?e nale?ycie do Chrystusa, zaprawd?, powiadam wam, nie utraci swojej nagrody»

Rev. D. Xavier PARÉS i Saltor
(La Seu d'Urgell, Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj wygłoszona Ewangelia staje się trochę trudna do zrozumienia z powodu surowości słów Jezusa: «Jeśli twoja ręka jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją (...). Jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je» (Mk 9,43.47). Jezus jest bardzo wymagający wobec tych, którzy go naśladujemy. Zwyczajnie chce nam powiedzieć, że musimy się nauczyć rezygnować z rzeczy, które nas ranią, nawet jeśli nam się one bardzo podobają, ale mogą być źródłem grzechu i występku. Święty Grzegorz napisał: «że nie powinniśmy pragnąć tego co jedynie zaspokaja materialne i grzeszne potrzeby». Jezus domaga się radykalizacji. W innym miejscu w Ewangelii również mówi: «Kto chce znaleźć swe życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je» (Mt 10:39).

Z drugiej strony, ten wymóg Jesusa chce być wymogiem miłości i wzrostu. Nie pozostaniemy bez nagrody. Co nada sens naszym sprawom powinna być zawsze miłość: powinniśmy dojrzeć do tego, by podać szklankę wody potrzebującemu, nie interesownie, lecz z miłości. Powinniśmy odkryć Jezusa Chrystusa w najbardziej potrzebujących i ubogich. Jezus surowo krytykuje i potępia tylko tych, którzy czynią zło i zgorszenie, którzy oddalają tych najmniejszych od dobroci i łaski Bożej.

Ostatecznie wszyscy musimy przejść próbę ognia. To ogień miłosierdzia i miłości, który nas oczyszcza z

naszych grzechów, aby być solą, która nadaje smak miłości, służby i dobroczynności. To w modlitwie i w Eucharystii, my, chrześcijanie odnajdujemy siłę wiary i dobrego smaku soli Chrystusa. Nie pozostaniemy bez nagrody!

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

– «Po nauczeniu nas Pan, aby nie gorszyć tych, którzy w Niego wierzą, ostrzega nas, z jaką ostrożnością należy unikać tych, którzy nas gorszą, to znaczy tych, którzy swoim słowem i przykładem prowadzą nas do ruiny grzechu» (Św Beda Czcigodny)

- «Wiara otwiera “okno” na aktywną obecność Ducha i pokazuje nam, że podobnie jak szczęście, świętość jest zawsze połączona z małymi gestami. To gesty codzienności, ale każdy dzień czynią innym» (Franciszek)

- «Zgorszenie jest postawą lub zachowaniem, które prowadzi drugiego człowieka do popełnienia zła. Ten, kto dopuszcza się zgorszenia, staje się kusicielem swego bliźniego. Narusza cnotę i prawość; może doprowadzić swego brata do śmierci duchowej. Zgorszenie jest poważnym wykroczeniem, jeśli uczynkiem lub zaniedbaniem dobrowolnie doprowadza drugiego człowieka do poważnego wykroczenia» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2284)